

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟ & ΕΙΡΗΝΗ

(ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- Ἀμήν.

Ψαλμός ΡΜΒ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰ-
σέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κα-
τεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνω-
σεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκο-
τεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ'
ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρ-
δία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέ-
τησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι
τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ
τάς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός

σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου. Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσόν μοι τό πρῶτόν σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τήν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχὴν μου, καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καί ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ἦχος δ'

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ.: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καί τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυ-
μαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ τῶν μαρτύρων θαυμαστῇ προστασίᾳ,
τῶν ἐν Θερμῇ ἡμῖν ἀρτίως φανέντων, ἀπό
ψυχῆς προσπέσωμεν κραυγάζοντες· Ραφαήλ
μακάριε, καί Νικόλαε θεῖε, καί Εἰρήνη πάνσε-
μνε, πάσης ρύσασθε βλάβης, καί ἀναγκῶν καί
πάσης ἀπειλῆς, τούς τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν κατα-
φεύγοντας.

Δόξα Πατρί... **Ἦχος γ'**

Λυχνία τρίφωτος Χριστοῦ ἐδείχθητε, ἅγιοι μάρτυρες, Λέσβου τό καύχημα, τήν Ἐκκλησίαν ταῖς αὐγαῖς φαιδρύνοντες τῶν θαυμάτων, Ραφαήλ παμμέγιστε, ἱερέων εὐπρέπεια, ἔνδοξε Νικόλαε, διακονίας κειμήλιον, και ρόδον παρθενίας Εἰρήνη· ὅθεν ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν.

Καί νῦν... Ἦχος δ΄

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις αἰεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός Ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπί πλείον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου, καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου

ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνέ- λήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μή-τηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄ-δηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλω-σάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθή-σομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθή-σομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-νην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀ-πόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁ-μαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐ-ξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγ-κάτοις μου. Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προ-σώπου σου, καὶ τό Πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλί-ασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμο-νικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί

με ἕξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὦδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνόντες μαρτύρων θείοις χοροῖς, Ραφαήλ παμμάκαρ, καὶ Νικόλαε ἱερέ, ἅμα σύν Εἰρήνη δυσωπεῖτε, πολυειδῶν ἡμᾶς ρύεσθαι θλίψεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κευθμώνων ὡς ὤφθη ἀπὸ τῆς γῆς, τό θεῖόν σου σκῆνος, ἀγιάζει τοὺς εὐσεβεῖς· ἀλλ' ὦ Ραφαήλ θαυματοφόρε, ἀγιασμόν ἡμῖν δίδου καὶ λύτρωσιν.

Δόξα Πατρί...

Εφάνησαν ἄνθη ὡς νοητά, ὑμῶν τὰ ὀστέα, ὧν ἡ χάρις ἡ μυστική, Νικόλαε ἅμα καὶ Εἰρήνη, τὴν δυσωδίαν διώκει τῶν θλίψεων.

Καὶ νῦν...

Πηγὴ εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς, βλῦσόν μοι Παρθένε, σωτηρίας τόν γλυκασμόν, καὶ λύσον πικρίαν τῆς ψυχῆς μου, ἣν τῶν παθῶν μου τό πλήθος ἐνέσταξε.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Η πλουσία σου χάρις, παρὰ Θεοῦ Ἄγιε, πᾶσι θαυμαστῶς ἐνεργοῦσα, νέμει τὰ κρείττονα·

διό τοῖς σπεύδουσιν, ὦ Ραφαήλ τῆ σῆ σκέπη,
δίδου τά ἰάματα, ψυχῆς καί σώματος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἡθληκότες νομίμως, ὑπέρ Χριστοῦ μάρτυ-
ρες, πάσης ἀνομίας καί βλάβης, τοῦ πολεμή-
τορος, ἡμᾶς λυτρώσασθε, σύν Νικολάω Εἰρή-
νη, ταῖς πρός τόν οἰκτίρμονα ὑμῶν δεήσεσι.

Δόξα Πατρί...

Μυστηρίων ἐνθέων, ὡς ἀληθῶς ἔκβασις, γέ-
γονεν ὑμῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἀποκάλυψις, ὦ
Ραφαήλ ἱερέ, σύν Νικολάω Εἰρήνη· ὅθεν ἡμῖν
νείματε, φόβον τόν ἐνθεον.

Καί νῦν...

Ὡς περίδοξος θρόνος, καί φωταυγές σκή-
νωμα, τοῦ παμβασιλέως τῆς δόξης, καί παν-
τοκράτορος, Κόρη πανάμωμε, σκεῦος φωτός
ἀγνοῦ βίου, τήν ψυχὴν μου ποιήσον, ὡς ἄν
σωθήσωμαι.

Διάσωσον, ὦ Ραφαήλ καί Νικόλαε καί Εἰρήνη, τοὺς ἐν πίστει ὑμῖν προστρέχοντας Ἅγιοι, ἀπὸ παντοίων κινδύνων καί νοσημάτων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς...

- Κύριε ἐλέησον (γ').

.....

Ὅτι ἐλεήμων...

- Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Προστάται ἡμῶν, ἀρτίως ἀνεδείχθητε, καί πᾶσι πιστοῖς, φαινόμενοι παρέχετε, παραδόξοις ὄψεσι, τὰ αἰτήματα Ἅγιοι πάντοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν ὑμᾶς, σοφέ Ραφαήλ τε καί Νικόλαε.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, πάτερ Ραφαήλ καὶ πάσης κακώσεως, ἀοράτῳ ἐπισκέψαι σου, τοὺς τό σόν φωνοῦντας μέγα ὄνομα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἐκλυτρούμενοι φάνητε, τῆς τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἐπιθέσεως, ὦ Εἰρήνη καὶ Νικόλαε, τοὺς εἰλικρινῶς ὑμῖν προστρέχοντας.

Δόξα Πατρί...

Σωτηρίαν αἰτήσασθε, τήν κατά ψυχὴν καὶ σῶμα τοῖς σπεύδουσι, Ραφαήλ τε καὶ Νικόλαε, καὶ Εἰρήνη πᾶσιν ὑμῖν Ἄγιοι.

Καὶ νῦν...

Τῆς ψυχῆς μου τά τραύματα, ἴασαι Παρθένε τῇ σῇ χρηστότητι, καὶ ὑγείαν τήν κατ' ἄμφω μοι, καὶ πταισμάτων αἴτει τήν συγχώρησιν.

Ὦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Εἶδόν σε πολλοί, καί χαρᾶς πολλῆς ἐπλήσθησαν· χαροποίησον οὖν πάτερ καί ἡμῶν, τήν ζωήν λελυπημένην πικραῖς θλίψεσι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἄκουσον ἡμῶν, τῆς φωνῆς θεῖε Νικόλαε, καί παράσχου ὦ Εἰρήνη θαυμαστή, τῇ ζωῇ ἡμῶν εἰρήνην ἀστασίαστον.

Δόξα Πατρί...

Θεῖοι ἀθληταί, Ραφαήλ τε καί Νικόλαε, καί Εἰρήνη τῶν Λεσβίων ἡ χαρά, λυπηρῶν ἡμᾶς, λυτροῦσθε περιστάσεων.

Καί νῦν...

Λύτρωσαι ἡμᾶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, μανιώδους τοῦ ἐχθροῦ ἐπιφορᾶς, καθ' ἡμῶν αἰὶ ὡς λέοντος σφαδάζοντος.

ᾠδή στ'. Τήν δέησιν

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Ὁράσεσι, καί πολλαῖς θεωρίαις, τοῖς πιστοῖς ἐμφανιζόμενος μάκαρ, τῶν κεκρυμμένων τήν γνῶσιν ἐκφαίνεις, ἀλλά καί νῦν μυστικῶς ἐπιφάνηθι, ὀσιομάρτυς Ραφαήλ, καί παράσχου ἡμῖν τά αἰτήματα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Φανέντες, ὡς ἐξ ἀδύτων τῷ κόσμῳ, ὑπό γῆν χρόνοις πολλοῖς κεκρυμμένοι, τῆς τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίας τόν πλοῦτον, πρεσβευτικῶς τοῖς ἀνθρώποις παρέχετε, Νικόλαε μάρτυς στερρέ, καί Εἰρήνη σεμνή καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρί...

Οἱ νέοι, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρες, οἱ ἀθλήσει ἀριστεύσαντες πάλαι, ὁ Ραφαήλ ὁ σοφός θεηγόρος, καί σύν Εἰρήνη ὁ θεῖος Νικόλαος, ἐπιστάσιαις ταῖς ὑμῶν, τῶν ἐν βίῳ δεινῶν ἡμᾶς ρύσασθε.

Καί νῦν...

Ρυσθῆναί με, τῶν παθῶν τῆς κακίας, καί ἀπάσης τοῦ ἐχθροῦ κακουργίας, τῇ σῇ εὐδόκησον Κόρη πρεσβεία, πρὸς τόν Υἱόν καί Θεόν σου καί Κύριον, καί δίδου μοι ὡς ἀγαθή, μετανοίας σωτήριοι δάκρυον.

Διάσωσον, ὦ Ραφαήλ καί Νικόλαε καί Εἰρήνη, τοὺς ἐν πίστει ὑμῖν προστρέχοντας Ἅγιοι, ἀπό παντοίων κινδύνων καί νοσημάτων.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς...

- Κύριε ἐλέησον (γ').

.....

Ὅτι ἐλεήμων...

- Ἀμήν.

Κοντάκιο. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ὡς ἀντιλήπτορες πάντων θερμότατοι, ὦ Ραφαήλ καί θεόφρον Νικόλαε, αἰεὶ βοηθεῖτε τοῖς πάσχουσι, καί τῶν παθῶν τάς ὀδύνας κουφίζετε, ὑμῶν ταχιναῖς ἀντιλήψεσι.

Προκείμενο

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ (β΄).

Στίχ.: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον

Ὁ Ἱερεὺς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

- Κύριε, ἐλέησον (γ΄).

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

- Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀ-

νάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

- Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

- Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρί... Ἦχος β'

Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, πρεσβείαις ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν... Ἦχος β'

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξά-
λειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός
σου, καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιο

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἄστρα ὡς νεόφωτα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σία, ἐκ τῆς Λέσβου λάμπαντες, πάντας κα-
ταυγάζετε ἐν τοῖς θαύμασι, Ραφαήλ μέγιστε,
σύν τῷ Νικολάῳ, καί Εἰρήνη καλλιπάρθενε,
καί διαλύετε τήν τῶν παθημάτων σκοτόμαι-
ναν, πιστοῖς ἐπιφαινόμενοι, πλήρεις συμπα-
θείας καί χάριτος· ὅθεν ἐκβοῶμεν· ἐν πάσῃ τῇ

ζωῆ ἡμῶν σοφοί, μή διαλίπητε σκέποντες,
πάσης περιστάσεως.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

- Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

- Ἀμήν.

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Οἱ τήν σήν κατιδόντες, Ραφαήλ θεοφόρε θέ-
αν οὐράνιον, ἐδέξαντο ἐκ ταύτης, φῶς θείας
εὐφροσύνης· δός κάμοι οὖν μακάριε, τῆς βο-
ηθείας τῆς σῆς, τάς σωτηρίους δόσεις.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἰατρεύειν τά πάθη, τῶν ψυχῶν καί σωμά-
των ἡμῶν μή παύσησθε, Νικόλαε τρισμάκαρ,
καί πάνσεμνε Εἰρήνη, καί διδόναι ἐκάστοτε,
ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, καί ἀναγκῶν τήν λύ-
σιν.

Δόξα Πατρί...

Γνωρισθέντες τῷ κόσμῳ, ὡς γνωστοί τῷ Κυρίῳ πάλαι τυγχάνοντες, λαμπρῶς θαυματουργεῖτε, προφθάνοντες ταχέως, Ραφαήλ καί Νικόλαε, τούς προσιόντας θερμῶς, ὑμῶν τῇ προστασίᾳ.

Καί νῦν...

Ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, προελθὼν ὁ τῶν ὅλων Θεός καί Κύριος, μορφῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ, προστάτιν σε δεικνύει, παντός κόσμου πανάμωμε· ὅθεν ἐκ πάσης ἡμᾶς, ἀπάλλαξον ἀνάγκης.

ᾠδή η΄. Τόν βασιλέα

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ρῶσιν παράσχου, καί τήν κατ' ἄμφω ὑγείαν, τοῖς προστρέχουσι τοῖς θείοις σου λειψάνοις, Ραφαήλ παμμάκαρ, καί σέ ὑμνολογοῦσι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ἄλυτον βίον, ἐν ἀληθείᾳ εὐπραγίᾳ, καταξίω-
σον ἡμᾶς πιστῶς ἀνύειν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
Νικόλαε θεόφρον.

Δόξα Πατρί...

Σθένος μοι δίδου, ἐν ταῖς τοῦ βίου ἀνάγκαις,
καί παράκλησιν ἐν πάσαις ἀθυμίαις, ὦ τριάς
ἅγια, νεοφανῶν μαρτύρων.

Καί νῦν...

Ἰασαι Κόρη, τήν θλιβομένην ψυχὴν μου, καί
θεράπευσον τοῦ σώματος τό ἄλγος, τῇ συμ-
παθεστάτῃ προνοίᾳ σου Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Μεγάλων χαρισμάτων κατηξιωμένος, παρά
Χριστοῦ Ραφαήλ ἱερώτατε, μέγας προστάτης
ἐδείχθης ἡμῶν καί στήριγμα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Οἱ μάρτυρες Κυρίου, οἱ δεδοξασμένοι, σὺν Νικολάῳ Εἰρήνη θεόνυμφε, τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας ἡμᾶς λυτρώσασθε.

Δόξα Πατρί...

Υψόθεν ἀοράτως, σκέπετε ἀπαύστως, ὦ Ραφαήλ ἱερέ καί Νικόλαε, σὺν τῇ Εἰρήνη τούς πίστει ὑμᾶς γεραίροντας.

Καί νῦν...

Υμνοῦμέν σου τήν χάριν, κεχαριτωμένη· ὅτι ἡμᾶς διασώζεις ἐκάστοτε, καί ἀσφαλῶς κατευθύνεις πρὸς θεῖον θέλημα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστὶν καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῆς Ἰθάκης θεῖος βλαστός, Ραφαήλ τρισμάκαρ, καί τῆς Λέσβου ὁ ἄρωγός· χαίροις Διακόνων, Νικόλαε λαμπρότης· χαίρε σεμνή Εἰρήνη, Χριστοῦ ὁσφράδιον.

Πάλαι ἐναθλήσαντες καρτερῶς, καί ἄρτι γνωσθέντες, ἐν τῇ Λέσβῳ περιφανῶς, λάμπετε ἐν κόσμῳ, θαυμάτων ἐνεργείαις, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου, ἅγιοι μάρτυρες.

Δόξη λαμπρυνόμενοι θεϊκῇ, ὀράσεις πλείσταις, ἐκκαλύπτετε τοῖς πιστοῖς, ἀγνώστων πραγμάτων, σαφέστατα τήν γνῶσιν, ὡς θεῖοι τοῦ Σωτήρος, ὀσιομάρτυρες.

Χαίρετε τῆς Λέσβου κλέος καινόν, Θερμῆς πολιοῦχοι, καί τοῦ λόφου τῶν Καρυῶν, Ραφαήλ παμμάκαρ, ὁμοῦ σύν Νικολάῳ, καί τῇ σεμνῇ Εἰρήνῃ, πυρσοί θεόφωτοι.

Χαίρει κεκτημένη ὡς θησαυρούς, πλουτίζον-
τας πάντα, ἰαμάτων ταῖς δωρεαῖς, Ραφαήλ
θεόφρον, σύν θείῳ Νικολάω, ἡ Λέσβος τά πα-
νέντιμα ὑμῶν λείψανα.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, ὑ-
μῶν τῇ πρεσβείᾳ, πάσης ρύσασθε συμφορᾶς,
Ραφαήλ Εἰρήνη, ὁμοῦ σύν Νικολάω, τήν τῶν
πταισμάτων λύσιν, ἡμῖν αἰτούμενοι.

᾽Οντως ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, τήν εὐ-
θεῖαν τρίβον ὑποδείξας ἡμῖν τρανῶς, καί ἤ-
θλησας γενναίως, ἐκχέας τό σόν αἶμα, ὦ Ρα-
φαήλ θεόφρον, πιστῶν διάσωσμα.

Δεομένων πάντων καταφυγή, ἀνεδείχθη
πάλαι ἐν τῇ Λέσβῳ ἡ σὴ Μονή, ἡμῖν καταλι-
ποῦσα φιланθρωπίας τύπον, εἰς μίμησιν Κυ-
ρίου τοῦ σέ δοξάσαντος.

᾽Οτε διηκόνεις ὡς Σεραφεῖμ, ἐπλούτεις τήν
Χάριν, ὦ Νικόλαε θαυμαστέ, διά τῶν τιμίων

χειρῶν τοῦ Γέροντός σου, καί ὤφθης ἐν ἀ-
θλήσει αὐτοῦ συμμετοχος.

Νηπιόθεν ἔδραμες πρὸς Χριστόν, ποδηγέτην
σχοῦσα Ραφαήλ τόν ἱεουργόν, καί τελειο-
τάτη θυσία προσηνέχθης, πυρί ἀναλωθεῖσα,
Εἰρήνη πάνσεμνε.

Χαίροις Ὀλυμπία νύμφη Χριστοῦ, ὀσιομαρ-
τύρων ἰσοστάσιος ἐν παντί· χαίροις μὲν ἢ πά-
λαι ἀθλήσασα νομίμως, ἀρτίως δέ γνωσθεῖ-
σα, Θεοῦ εἰς αἴνεσιν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄνναν τήν ἀ-
γίαν τήν προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τήν ἀξιω-
θεῖσαν γεννῆσαι τήν Παρθένον, τήν μόνην
Θεοτόκον καί παναμώμητον.

Μέγας ἐν ἀθλήσει ἀναδειχθείς, ὡς τροπαιο-
φόρος καί ἐν θαύμασιν εὐκλεής, μέγας ἀντι-
λήπτωρ τῆς Ἐκκλησίας ὤφθης, Γεώργιε παμ-
μάκαρ, μαρτύρων καύχημα.

Πατέρα λιποῦσα τόν δυσσεβῆ, θυγάτηρ ἐ-
δείχθης Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, ὑπέρ οὐ
προθύμως ἀθλήσασα, Βαρβάρα, λυτροῦσαι
πάσης νόσου τούς προσιόντας σοι.

Σύμμορφοι ἐν ἄθλοις τοῖς ἱεροῖς, Εὐστράτιε
μάκαρ καί Αὐξέντιε ἱερέ, σύν τῷ Εὐγενίῳ,
Μαρδάρει, Ὀρέστα, ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ διατη-
ρήσατε.

Τόν ἐν ἀθλοφόροις ἱερουργόν, καί ἐν ἱερεῦ-
σιν ἱερώτατον ἀθλητήν, τόν θαυμάτων ρεῖ-
θρα πηγάζοντα ἐν κόσμῳ, τόν μέγαν Χαρα-
λάμπην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐν Χριστῷ, τοῖς δεδου-
λωμένοις χρηματίσας μυσταγωγός, κληρονό-
μος ὤφθης Σιών τῆς ἐλευθέρας, ἀθλήσας, Ἐ-
λευθέριε, ὡς ἀσώματος.

Ἦφθης ὑποτύψεις καί κανών, θεοφόρε Σάββα ὡς τοῦ Πνεύματος θησαυρός, ὁσίων Πατέρων, ἰθύνων καί ρυθμίζων, πρὸς γνῶσιν εὐσεβείας τούς πειθομένους σοι.

Λουτρακίου στέφανος καί τιμή, τῆς ὑδρωπικίας καί καρκίνου θεραπευτά, Πατάπιε θεόφρον, τῶν Γερανείων δόξα, πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δίδου Γουμενίσση τῇ εὐσεβεῖ, τῇ πιστῶς τιμῶσῃ τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, πᾶσαν εὐπραγίαν, εἰρήνην καί ὑγείαν, ὡς ταύτης προστασία, Κόρη παντάνασσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

- Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε

Ἐν Λέσβῳ ἀθλήσαντες ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ἠγιάσατε τῇ τῶν λειψάνων ὑμῶν εὐρέσει, μακάριοι. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, Ραφαήλ θεοφόρε, ἅμα σὺν Νικολάῳ καὶ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὡς θείους ἡμῶν προστάτας καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα

Λυχνία τρίφωτος Χριστοῦ ἐδείχθητε, ἅγιοι Μάρτυρες, Λέσβου τό καύχημα, τὴν Ἐκκλησίαν ταῖς αὐγαῖς φαιδρύνοντες τῶν θαυμάτων, Ραφαήλ παμμέγιστε, ἱερέων εὐπρέπεια, ἔνδοξε Νικόλαε, διακονίας κειμήλιον, καὶ ῥόδον παρθενίας Εἰρήνη· ὅθεν ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῶν συνόρων προμάχους, Γουμενίσσης προπύργια, καί μονῆς τῆς Γρίβας προστάτας οὐρανίους κεκτήμεθα, τόν θεῖον Ραφαήλ σύν τῇ σεμνῇ Εἰρήνῃ καί Νικόλαον ὁμοῦ, ἐπομβρίζοντας θαυμάτων τάς δωρεάς τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσι· δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ὑμῖν, δόξα τῷ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ χαριτώσαντι ὑμᾶς καί καθαγιάσαντι.

Ῥχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Ἰθάκης τόν γόνον καί τῆς Λέσβου τό καύχημα, ὀσιομαρτύρων τήν δόξαν, Ραφαήλ εὐφημήσωμεν· ἀρτίως γάρ ἡμῖν φανερωθεῖς, ἰάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς, καί κατ' ὄναρ καί καθ' ὕπαρ ὑπερφυῶς ὀπτάνεται τοῖς κρίζουσι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διά σοῦ ἡμῶν τά αἰτήματα.

Ῥχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε

Τοῦ θεοῦ λειψάνου σου τῇ ἀνευρέσει, σοφέ, ἡ Λέσβος πεπλήρωται τῆς ἐκ Θεοῦ δαψιλῶς

δοθείσης σοι Χάριτος· σύ γάρ ὀσιομάρτυς,
Ραφαήλ, παραδόξως φαίνει πλείστοις ἀνθρώ-
ποις καί ἰάσεις παρέχεις, διό τοῖς θαυμασίοις
σου πιστοί εὐφραινόμεθα.

Ἦχος γ'. Μέγαν εὐρατο

Κρίνον εὐοσμον τοῦ Παρακλήτου, κλέος ἔν-
θεον Θερμῆς τῆς Λέσβου ἀναδέδειξαι, Εἰρήνη
καλλιπάρθενε, δύο καί δέκα ἔτων ἐμαρτύρη-
σας καί ἐπ' ἑσχάτων τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψας,
νύμφη πάναγνε, λιταῖς σου θείαις εἰρήνευσον
τούς πόθῳ μεγαλύνοντας τούς ἄθλους σου.

Ἐκτενής Δέησις καί Ἀπόλυσις ὑπό τοῦ Ἱερέως

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

- Κύριε ἐλέησον (γ').

.....

Ἵνα ἐλεήμων...

- Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός...

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας τούς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, τοῖς ὑμῶν ἀ-
γίοις λειψάνοις, φοιτῶντας Ἅγιοι, καί πρὸς
τήν ἀντίληψιν, τήν ὀξυτάτην ὑμῶν, ἀφορῶν-
τας ἐκάστοτε, Ραφαήλ τρισμάκαρ, Εἰρήνη καί
Νικόλαε, θαυματουργοί θαυμαστοί, πάσης ἐ-
πηρείας καί βλάβης, λύπης καί πικρῶν νοση-
μάτων, ρύσασθε ὑμῶν τῇ θείᾳ χάριτι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δού-
λων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀ-
νάγκης καί θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μη-
τερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην
σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...
Ἀμήν.